

Præjudicielt spørgsmål

Kan etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser indskrænkes af en national ordning baseret på udstedelse af et begrænset antal koncessioner og efterfølgende bevillinger vedrørende offentlig sikkerhed, som bl.a. er karakteriseret ved

- 1) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende,
- 2) bestemmelser, der sikrer faktisk fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået (forbud mod, at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre), og
- 3) mulighed for bortfald af koncessionen, herunder i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter, hvilket indebærer inddragelse af meget høje sikkerhedsstillelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 20. oktober 2010 — Staatssecretaris van Justitie mod M. Singh

(Sag C-502/10)

(2010/C 346/61)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie

Den anden part: M. Singh

Præjudicielt spørgsmål

Skal begrebet »formelt begrænset opholdstilladelse« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgers status som fastboende udlænding⁽¹⁾ fortolkes således, at det omfatter en tidsbegrænset opholdstilladelse, der efter nederlandsk ret ikke giver udsigt til en tidsbegrænset opholdstilladelse, selv om gyldighedsperioden for denne tidsbegrænsede opholdstilladelse efter nederlandsk ret i princippet kan forlænges ubegrænset, og selv om en bestemt persongruppe, f.eks. åndelige ledere og religionslærere, derved udelukkes fra dette direktiv?

(¹) EUT 2004 L 16, s. 44.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 20. oktober 2010 — Evroetil AD mod Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

(Sag C-503/10)

(2010/C 346/62)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Evroetil AD

Sagsøgt: Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport fortolkes således, at definitionen af bioethanol vedrører produkter som det omhandlede (omfatter produkter som det omhandlede), der har følgende kendetegn og objektive egenskaber:

— Det fremstilles på grundlag af biomasse,

— fremstillingen sker ved hjælp af en særlig teknologi, som er beskrevet i en tekniske specifikation for fremstilling af bioethanol, som sagsøgeren, Evroetil AD, har udarbejdet, og som ifølge en tekniske specifikation, der er udarbejdet af samme producent, adskiller sig fra teknologien for fremstilling af ethanol på basis af landbrugsprodukter,

— det indeholder over 98,5% alkohol samt følgende stoffer, der gør det uegnet til fortæring: højere alkoholer — 714,49-8 311 mg/dm³; aldehyder — 238,16-411 mg/dm³; estere (ethylacetat) — 1 014-8 929 mg/dm³,

— det opfylder kravene i den europæiske præstandard Pr EN 15376 for bioethanol som brændstof,

— det er bestemt til anvendelse som brændstof og anvendes faktisk som biobrændstof, idet det tilsættes A95-benzin og sælges fra tankstationer,

— det denatureres ikke under en særlig denatureringsproces.

- 2) Skal artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/30 fortolkes således, at det omhandlede produkt alene kan kvalificeres som bioethanol, såfremt det faktisk anvendes som biobrændstof, eller er det tilstrækkeligt, at det er bestemt til anvendelse som biobrændstof og/eller faktisk er egnet til anvendelse som biobrændstof?